

Та не взрѣхъ да са жени-жъ,
Да не подмажи нргена.

Яла идна баба дърта,
Дѣтъ і-жъ никъдѣ ни свѣрта,

Охъ дѣмъ-тѣ си ма печеши

И сърце-тѣ дѣбешни.

Оыинко, дѣшаме, цѣ стѣишъ?

Бѣтъ како са тѣи бѣишъ!

Бжени са бжени —

Да са радвашъ бѣ младины.

Идинъ дѣнь да са посеппи

Бѣ і-жъ дѣдѣ чи ми шепни:

Оыинко, има за тѣбѣ идно мѣмичи

Мѣмцы-ти бѣтъ далечъ привлѣча

Катѣ капка, катѣ рѣсица

Катѣ ангѣлъ-хѣбавица.

Хичѣ не мѣсли прикрѣстиса

Зѣми бѣлка бѣре свѣстиса.

Като чѣхъ баба чи і-жъ фали

Бѣшъ са и сърце-тѣ ми пѣзапали.

Бабо, рекохъ, тѣ хѣбавица